

SZÉCSÉNYI HIRLAP

BIZÁNYI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 8 korona — Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.

Kiadótulajdonos:

GLATTSTEIN ADOLF.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.
Nyilvántartási közlemények soronként 50 fillér.
Hirdetések egyezség szerint.

Új adó.

Végre egy új adó, amely ellen nem zúgolódunk, amelyet mindenki örömmel fogad. Melyik adó az? A totalizátor adó, melynek felemeléséről a földmivvelésügyi miniszter az elmúlt napokban törvényjavaslatot mutatott be. A törvényjavaslatot Polónyi Géza indítványára mutatja be a miniszter, a ki a képviselőház mult év december 12-iki ülésén általános helyeslés közben azt kívánta a minisztertől, hogy a nyilvános lóversenyfogatások évi forgalmából 2 százalékot vonjanak el a testnevelés és testedzés országos céljaira. Polónyinak ezt az indítványát egyhangulag elfogadta a képviselőház és utasította a földmivvelésügyi minisztert a vonatkozó törvényjavaslat benyújtására.

Eddig a totalizátor forgalmából 12 százalékot vontak le és pedig 6 százalékot a versenyeket rendező egyesületek javára: a totalizátor

számlájának kifizetésére. A és fél százalékot a földmivvelésügyi minisztérium kezelése alatt álló lótenyésztési alap kapott; 1 és fél százalékot pedig Budapest szegényalapja, a vidéken rendezett versenyek jövedelméből pedig az állami sorsjáték közjótékonytárgyat szolgáló céljai részesedtek. Jövőben a totalizátor forgalmából 14 százalékot vonnak le közcélokra, 2 százalék a testedzés és testfejlesztés

céljait fogja szolgálni. Könnyű kiszámítani, hogy ha az országos lótenyésztési alap 4 és fél százalék jövedelme a állószámadások szerint az 1,400,000-koronát meghaladja, még ha a lóversenyünk stagnálna is, amire alig van kilátás, mert hiszen a totalizátor forgalma évről-évre nagyobb és nagyobb, akkor is a testnevelés céljaira 14 millió koronánál jóval nagyobb összeg jut.

Ezt az összeget alapszerűen éppen úgy fogják az állampénztárban kezelni, mint más alapot. Egyötöd részét a földmivvelésügyi miniszter maga fogja kezelni és istápolni fog belőle turisztikai célokat, valamint a tárcája alá tartozó iskolák hallgatóinak testedzési céljaira fog felhasználni költségvetésileg megállapított összegeket. A testedzési alapnak négyötöd részét a közoktatásügyi és honvédelmi együttesen fogja kezelni és ebből a testedzésnek az ország lakosainak széles körben való meghonosítására költségvetésileg

Egészen bizonyos az, hogy az új erőforrás a sportnak új és új híveket fog nyerni. Sportegyesületek keletkeznek; modern versenypályákat rendeznek be; azt képzeljük, hogy a céllövés nemes sportja kilép a maga keskeny vágányából és szintén országos érdeklődés tárgya lesz. Most, mikor szinte határunk mesgyéjén ropog a puská és dörog az ágyu, talán a lelkek is érzékenyebben

érezik, hogy milyen jelentékeny nemzeti kérdés az emberi sportoknak lendülése és fejlődése. Minél több gyárművész füstölög és minél több hivatalban szorong a szellemi munkás: a testedzés annál jelentékenyebben kívánja a maga részét, nehogy az egyoldalú szellemi foglalkozásból az elpuhulásnak oly bántó jelenségei születhessenek meg, mint harcok elején, a bazájukat, lözbélyüket védő lördökök mutatnak.

A földmivvelésügyi miniszter új törvényjavaslatában, mely mindössze hat szakaszból áll, figyelmet érdemel az a rész, amely a kávéházi zúgbukik ellen irányul és őket a büntetés szigorával akarja csúnya mesterséggükről leszoktatni. Ez is a közszükség kívánata és szintén közhajta előzte meg. Az új törvényjavaslat 4. szakaszában erre vonatkozóan a következő intézkedés történik:

Aki előre kinyert engedelm nélkül lóversenypályán rendezett versenyeken, vagy

lovakra vonatkozóan fogadások kötésével üzletszerűen foglalkozik, vagy nyilvános fogadási irodát tart (bukmér), vagy kölcsönös fogadásokat közvetít (totalizátor), kihágást követ el és két hónapig terjedhető elzárással és 600 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntelendő.

Visszaszűrés esetében, ha az előző büntetés kiállításától számítva két év még nem mult

◉ ◉ TÁRCZA. ◉ ◉

A csásár.

Irtó: Kardos István.

— Nem bánom. Legyen. Annak a ketőnek kegyelmet adok; fussanak, amerre látnak, de a harmadiknak halállal kell fizetnie merészségeért. Tudjátok, kit gondolok. Az a szűkmellű szőke, akinek a haja a vállát veri, aki azt merde énekelni, hogy én nem vagyok hódító, hanem gyilkos. Kivánom, parancsolom, hogy mához egy hétre a guilotin vessé le a fejét s hozzátok elém majd fűrészparral disztive. Megértettétek? Addig a hétig pedig kinezátok, ne adjatok neki enni, inni, ne adjatok neki papírost, téntát, tollat, ne írhason többé, amíg él, néhány napja van hátra ugyanis. Megértettétek?

— De Felséges úr, minek e vérengzés? A nép lázong, a katonák sugdolóznak, az udvari emberek elvesztették hitüket, fejtelenség van, szaladozás.

A csásár hidegen válaszolt — Megértettétek, miként mondtam? Úgy kívánjuk mi és felséges porladó őseink. Elmehtettek.

A csásár azon az éjjel keveset aludt.

Rémképek gyötörték. Durva darócruhás poleitárok, katonásipkás fejekkel dobálództak, egyik fej messze elgurult, kereszték-kutatták, az egész országot, a vizeket, a felhőket s az a fej amik soha többé nem lett meg — a csásáré volt.

Másnap reggel egy hatalmas-termetű palotaőr jelentette.

— Felséges úr! Egy asszony várakozik kinn, mindenképp be akar jönni. Tegnap este már itt volt s azóta nem mozdul helyéből. Egy lépést sem tett, hasztalan sógattuk. Bejöhet?

A csásár ideges volt és ingerlékeny. Vékonyan metszett ajkán gúnymosolyok kergelődtek, magasra ivelt homlokának barázdái mindjodban hemélyedtek.

— Vezessétek be.

Az asszony bejött. A feje nagyon őszes volt, az arca sápadt, egyszerű fekete ruhában.

A csásár elhalványult. Mint a fal, fehér lett. Ezt az arcot már látta valahol; nem tudta hol. Visszaidezték minden ismerős asszonyalakját, ez nem volt köztük, pedig tudta, érezte, hogy ismeri, nagyon jól ismeri.

Az asszony büszkén emelte fejét. Járása biztos volt csak néha rándult meg az ajka, mikor a csásárra nézett. Nem csókolt kezét,

nem bukott térdre, elkezdett beszélni és nem csuklott meg a szava.

— Felség, a fiamért jöttem.

A csásár izgatott lett. Nem állhatta a könyörgőket, gyáva volt velük szemben, mert nem tudta bűnét menteni előlük. De meg ez az asszony olyan nyugodtan beszélt, mint-ha nem is a csásárja előtt állna.

— Asszonyom én nem ismerem a fiát.

Az asszony elképedt, erre nem számított, azt hitte kivezetik, kidobják.

— Felség ön ismeri a fiamat. Tegnap este itélte halálra, mert veresket írt, mert a nép fölőbe kiállította. Ön nem uralkodó, Ön gyilkos. No ugye Felség ismeri?

— Asszony! tállépni a határt velem szemben. Mondja meg mit akar. Én türelmes vagyok és nagyon jólelkű.

... Felség tényleg nagyon jólelkű. Hát megmondom egyszerűen, úgy, ahogy kívánta. Nem engedem, hogy a fiam, az én szőkebaju fiam feje a portá hulljon. Megértett Felség, nem akarom. Jól tudja, hogy ha nem volna jogom így beszélni, nem tenném meg de jogom van. Nem szégyenltem egy éjjel keresztül állni a palota-ajtó előtt. Nem szégyenltem, mert a fiamért tettem, nem a szeretőmért. A válaszára nem várom be, holnap

el, az előbbi bekezdésben meghatározott kihágás egy hónaptól két hónapig terjedhető elzárással és 300 koronától 600 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntelendő.

Sajnos, ma már mi is „jó vidék”, eléggé intellektuelek vagyunk és a totalizátort ismerjük. Áldozó hível is vannak, csak a méltányosságnak lenne elég téve, ha a test-edzési alaptól a mi sportcéljainak is támogatást nyernének a — kvóta arányában, annyira, a mennyire a mi vármegyénkben támogatják a — totalizátort.

„A tudomány hatalom!”

„A tudomány hatalom!” Világga szállt ez a gondolat. Minden élő nyelven hol az emberek gondolkodni szeretnek ajkáról-ajkra járt ez a mondat. És amit magában rejti a csillagokig emelő, valóban. Mikor a szabad egyetem eszméje született meg, kapott szárnyat ez a gondolat. És ennek elragadó, lélekizgató hangzása mellett mindenki tudja már ma, ugy ez a munkás osztály értelmi csiszolására, annak fejlett emelkedhetőségnek hathatós segédemére, a kultúra nagy, sőt legnagyobb legyverének a megszerzésére irányul.

Es valósággal zászlóhordozója ennek az ügynek vidéken a „Szécsényi Iparos és Kereskedő Ifjak Önképző Köre” az iparos kereskedők javára meghonosítandó sorozatos ismeretterjesztő előadások. Melyek teljesen mint az alábbi tervezet mintái fogja, a Budapesti Tudomány Egyetemen tartani szokott felolvasások mintájára készült.

Azt az eszmét minden haladni akaró embernek pártolnia kell. És ha azok kinek a javára ezek az előadások létesültek oly jó-akarók lesznek önmagukkal szemben, mint az ő irányukban az előadó urak, kik egyébként is többé-kevésbé ismert egyéniségükkel, pályafutásukkal garantálják ez eszmének komoly kivételét, akkor vállelve, oly munkát cselekednek hogy az egész ország hasonló köre példakép vehetik folytatás gyanánt.

Az előadó bizottság tagjai: (tervezet)

1., Pintér Sándor ügyvéd, a kör disz-elelnöke, előad: meg nem határozott előadási tartalommal Hazai és Világtörténet.

2., Kálmán Sándor t.p. főpénztáros, előad: földrajz és fizikai földrajzot. Hetenként egyszer vagy kétszer.

3., Dr. Essösy Béla ügyvéd, a kör ügy-vívő elnöke, előad: társadalom tudomány kö-réből. Választása szerinti, hetenként egyszer.

4., Dr. Guifreund Emil ügyvéd, előad: a közjogból a Szent Korona elméletét, stb. S a kereskedelmi jogot. Hetenként egyszer.

5., Molnár Sándor t.p. könyvelő, előad: Kereskedelmi ismereteket, váltójogi ismerete-ket. Hetenként egyszer.

6., Dr. Horpáczky Jenő ügyvéd, előad: Közigazgatási jogi ismereteket és alkotmány-jogi ismereteket. Hetenként egyszer.

7., Konrad Ödön városi jegyző, előadja: az új adótörvényeket. Meghatározandó számú előadásban.

8., Barcza Ferenc ügyvédjelölt, előad: Közgazdaságtant heti egy, vagy 2 órában. S a szepművészetek szerepét az iparban című előadásait pedig heti egy órában.

Az előadások sorozatos (hetenként két-szer) képző előadások, belépő-jegy nélkül (hol a három első sor kizárólag azok részére tartatik fen.)

Az előadás beosztását az előadók együt-tesen fogják megállapítani. Lesznek tudomá-ny ágak, hol az előadók rendszeresen fog-nak elidreikus modorban előadni. És 8—10 előadás után vitaestély rendeztetik illetve eszmecsere az előadottakról, (kedden és csü-törtökön tartanak.) Ha csak felét éri el az előadó-bizottság nagy céljának, ezen léli-es-tékre tervezett előadásokon, akkor is nagy az eredmény és méltányolni kell munkásságát.

És ezzel a zárszóval végezem ismeret-terjesztő kis cikkekcskémét, hogy az iparosok és kereskedők, kik oly nagyserű igyekezet-tel szeretnek önmaguknak szép módu kedv-telést fejszólítva a közönséget a legszélesebb körökig, hogy vegyen részt eme nagyserű

mederben folyó előadások látogatásában, s ezáltal oly dicséret munkát végeznek és istá-polnak, hogy büszkéik lehetnek önmagukra. (Az előadások esténként 8 órakor kezdődnek és a városháza nagytermében fognak meg-tartatni. Meghívóval lesz tudatva a közöni-séggel, a végleges megállapodás az előadás kezdőnapja, tartalma és tartama.

Aesopus.

Heti posta.

(A háborúsdí.)

Halottak estéjén künn bolyongtam a Ke-repesi temetőben a feldiszlített sírok között.

Csendes pislogással sunyítottak az ün-nepl gyertyák és minket, járkelőket meg-szállított valami nedves, nehézkes tapintásu köd, melyet a november lehellet ránk és ak-kor néhányan, ismerősök, akik együtt buj-káltuk a sírkövek feliratait — egyik-másik-nak kedves halottja is akadt, akit eljött meg-nézni — nem a fiát alatt fekvőkre gon-doltunk, hanem az élőkre, akiknek meg kell halni. —

A Halál ő kegyelmessége most igen bor-zalmas jó termést csinált odalent a Balkánon. Nem értem, hogy miért kell a szegény kato-náknak meghalni azért, hogy béke legyen? Mert a háborúban mindenki meghal, aki meg-se hal éppen testileg, az is meghal ki anya-gilag, ki meg erkölcsileg.

Én ugyan nem vagyok haditudosító, mert itt Pesten bizony csak az újságokból tudjuk, hogy háború van, no meg hogy a vásárcsar-nokok derék, munkás, barnaképu bolgárjai hiányzanak szokott helyeikről, ők is élmen-tek szegények meghalni, de azért látom in-nen messziről a pihenő csatamező éles pers-pektíváját.

Nem is kell olyan nagy fantázia. Adva van egy réti, rajta ötven ezer vitéz. (mondjuk huszonöt ezer bolgár, huszonöt ezer török.) A piros sapkás, bő bugyogós, hahdsár van az oldalán szentül hiszi, hogy levágja a kéksap-

eljövök érte. Döntsön addig. Van egy napja meg egy éje.

Az asszony elment kipirulva s a palota-örök utat nyitottak neki, szinte önkéntelenül. A császár pedig tévován nézte az eget, meg a felbőket, melyek repültek, mint az idő, mint az élet.

Másnap megint eljött az asszony. De nem fekete, tiszta fehérbe. Őde volt és fi-atalos, mintha menyekzőre készült volna, csak az ősz hajszálai kandikáltak ki szomoruan a csipkés kendő mögött.

— Itt vagyok hát Felség! Megmondtam — eljöttem. Hol a fiam?

A császár meglepődött ezen a furcsa asszonyon, akit már ismert valahonnan, aki a fiáért mélyasszonyi köntösben jön könyö-rögni. —

— Sajnálom asszonyom, fiának fejét má-hoz öt napra a guillotín alatt akarom látni.

— Uram, nincs mentség?

— A császárnál nincs. Honnan való ön asszonyom?

— Montmorenceból.

A császár arca elborult. Montmorence... Montmorence... ifjúsága... első álma... a hadapródiskola... a kis patak... az if-júság... a bohókás álmok. És a hatalmas

úr szeretett volna ráborulni az öreg asszony vékony vállaira és megkérdeni halkan, csen-dés hangon; Mi újság, mit csinálnak Mont-morenceban? De nem merte, félt, félt isten tudja mitől.

Az öregasszony meg mintha megsejtette volna, mire gondol a császár folytatta kemény hangon, kiindetlenül.

Montmorenceból Felség. Ahol a legma-gasabbra nőnek a fák, ahol a leghűgöbben zúg a csermely, ahol a legfájdalmasabban zeugnek az erdők. Ott születtem én, ott ne-velkedtem. Boldog voltam, a falu szépének neveztek. Aztán egyszer kiindultam a patak-parton, néztem a habok úszását, hallgattam a csobogását és egyszerre jött egy kis kato-nagyerek, megölték, megcsókolt, vele marad-tam reggelig. Nagy úr volt sok érem csillo-gott a keblén és én nagyon szerettem őt. Az-tán sokszor együtt voltunk, az erdőben is, a pataknál is, Bohókás gyerek volt, de nagyon szépen tudott nézni. Mikor rántekintett, vál-lára hajtottam a fejem és sirtam. Sirtam a boldogságtól. Ő pedig csókolt, forrón csókolt. Aztán egyszer elment, örökre elment. Soha-se jött vissza, nem is írt. Búsultam miatta, meg is sirtam, meg vártam is. De nem jött. Aztán fiam is lett, derék jófiu, de nyakas, nem

tűri a parancsoló szót. Az apja is ilyen volt, mikor még a montmorencei patak partján él-tünk. Én megöregedtem, megcsúnyultam s most eljöttem ide, hogy adja vissza Felség a fiamat, akit én neveltem.

A császár maga elé szögezte éles villo-gású szemeit, alig tudta kiejteni a szót.

— Jeanne! vigye a fiát, vigye magával, az öné, bocsásson meg... nem tudtam.

Az asszony nem köszönte meg, sarkon fordult, büszkén, emelt fővel, kiment, még csak a fejét se biccentette meg, hátra se nézett. —

A császár pedig belesüppedt egy karos-székbe, forró homlokát rászorította könyöklő kezére s visszaálmódta Montmorence, a kis parasztlányi, a patakpartot, az időtöltő szer-elmet, a zúgó erdőt, a katonaiskolát... mindent... mindent... az elmúlt ifjú-ságból...

Aztán ráborult az asztal érzékellen, hi-deg márványára és nagyon keservesen zo-kogni kezdett a legfőbb Hadúr, a császár, a kegyellen császár.

kás beszorított szők nadrágú fejét! de ez se hiszi másként a bugyogásra. Innen is, onnan is ordítanak, csilji-puhi, lönek, vágnak vége a csatának, takarodó. Tízezer halott, harmincezer sebesült, kifáradt, harcceptelen maradt még tízezer, azaz hogy nem maradt, mert holnap majd ők is nekimennek a bombának.

Hát ez a háború. Akikért megindult, a kik felakartak szabadulni az iga alól, azok meghalnak, már aki erre érdemes testi épsége révén, akik szabadítani akartak azok is meghalnak, de nem kerül el a golyó azokat sem, akik vonakodnak a jármot leszedni az igavonó népekről.

Ez a háború, ez a halál.

Nem is csoda, hogy mi mindnyájan, legalább én azt hiszem, török pártiak vagyunk. Ez a mi pártunk innét megmutatta, hogy mi velük édes atyafiságban vagyunk. Mikor arról van szó, hogy a négy királyt jó lenne egy kevésse megfenyegetni, akkor azon a fontos kérdésen veszekednek, hogy miként is jobb, új vagy ó török uralom alatt; pedig már megpróbálták mindkettőt, tudhatnák, de nem, és most elodázhatatlanabb kérdés, miuthogy Kirk-Kilissé meg a többi várak kiéi legyenek.

Nekünk is ilyen gondjaink szoktak lenni, életben fontos ügyek tárgyalásánál, ahelyett hogy most ők is a szabadonnan minden ó meg új török kérdést és rohanóan a csatába.

Dehát ilyen a magyar, akarom mondani a török, majdha mindent elvesznek tőle, akkor jut csak az eszébe, de kár is volna keszkenedni, frázisolni; hevenkedni, adni az igaz hazafit, folyton csak beszélni, beszélni, sohasem tenni. De már akkor Konstantinápoly ugyan kié lesz?

Hát nem igaz?

Ks.

Háborús tárcalevelek.

— Fővárosi tudósítónktól. —

III.

A háboru varázsa. — A döntő titkózel. — Mikor lesz vége a háborúnak? —

A háboru addig nem szűnik meg az emberekre várás-ural lenni, míg a daltosa lának benne; amíg be nem látják, mennyire közönséges dolog az

A testileg lezúllott, lelki'leg megégett cinnikus angol genije csodálatosan tudott néhány szóban nagy igazságokat mondani. Az ő fentebbi idézete valósággal vezérecikk és csak abban különbözik az átlagos vezérecikkektől, hogy néhány szóból áll és mégis többet mond, mint sok hosszú vezérecikk. Csak nézzük például ezt a balkáni háborút! Meglisztítva csodálatos varázstólt, ez a dolog mégis csak egy kis betöréses, lopás, melyben a tolvaj nem állítja vért is ontani. Csak nem akarjuk a komitácsi és balkáni bandák hadviselését rendes hadjáratnak látni és tisztelni. Elvégre a csuagocoknak is a maguk szempontjából igazuk van: A fekete hegyek országa kősziklából áll és ozen még a kecske is vékonyan legel. Már most megalakul a nemzeti inszégosztató bizottság, amelyet a helyi nyelvjárás komitácisoknak keresztelt. Ennek a bizottságnak fejlett erejű tagjai vannak és kézimunkától écks tüszők meg van rakva

HIREK.

Új eszperes. A hercegprimás Lőrök Béla bursai plebáróst a kékkői esp. kerület tanfelügyelő eszperesévé nevezte ki.

«A tudomány hatalom» című második cikkünket ajánljuk t. olvasóink sz. figyelmébe. — Lévéen helyi dolog, kell; hogy érdeklődést keltsen.

Időjárás. néhány nap óta telies idő köszöntött be a mely az ősz korai elmúltát jelelti. Kedden este már friss hó borította az utcák járdáit a fiatalág nem csekély örmére.

Tanulmányút. Saffarik Ignác helybeli műtákos a közel jövőben nagyobb külföldi tanulmányútra megy, hogy az ötvös művészet kiválóbb alkotásait az ipar művészeti múzeumokban láthassa és szakképzéségét ez által is tökéletesítse.

A mozi. Kelletlen helyzetbe jutott a múlt héten a mozi. Nem tudta megtartani heti rendes előadását, mert a losonci-színház derék titkárja az „Ujvilág” szálló nagytermét már előre elfoglalta, hogy ott egy általa rendezett „volna” Cabaret előadást tartsa a losonci-színház egy néhány tagjának részvételével. Cabaret azonban nem volt. (?) Úgy látszik, hogy a titkár úr észrevette, hogy a mi közönségünknek sokkal jobb izlése van, — mint azt ő gondolta. És nem csalódott! De azért mozi sem volt, mert helyett Cabaret „akart” lenni.

Szombaton es vasárnap este, (folyó hó 9-én és 10-én) a mozi szenzációs új műsort hoz bemutatásra. — Kiválóak az amerikai ujdonságok; amelyek egytől egyig pompásak. Számos aktuális és jóízű humoros képek egészítik ki a kiváló műsort.

A nap teli gazdasági kiképzése. Várme gyékben is a tél folyamán több községben

háziipari tanítás lesz és rendszeres gazdasági előadások sorozata. Valamennyi előadást az okserűi szárdalkodás érdekében a több termelés jegyében tartják. Mivel pedig a több termelés jelszavát mással aligha oldjuk meg, mint rendszeres talajmunkákkal és a föld jobb táplálásával, — várme gyékben is az előadások nagy része a műtrágyafélék ismeretelésére és alkalmazására lesz szorítkozva. Sajnos hazánkban még mindig nem használják a gazdák annyi műtrágyát, mint más országokban, pedig a műtrágyákkal végzett kísérletek fényesen bizonyítják, micsoda hasznos tökébelekítés és mennyire gyarapítja azok használata jövedelmünket. Tényleg okserű műveléssel két magot hozhatunk onnan, ahol eddig csak egy szem termelt és hogy a több termelésből eredő nagyobb jövedelemre mennyire szüksége van a gazdának, arra igazán nem kell szót szeporitani.

Olcsóbb lesz a cukor. Az élelmiszerek állandó drágulásához szokott közönségünk bizonyára megnyugvással fogadja a kereskedelmi világha a legközelebb várható örövendetes hírt, mely a cukor árának csökkenéséről fog beszámolni. — A cukor kilogrammonként cirka 20 fillérről lesz olcsóbb s ha nem is lendit sokat az általános drágaságon, mint ritka örömhír, megédesíti egy kissé az életet.

Értesítés. Mindenféle díszes rugyanta (gummi) helyegzőt festékezőpárnával, számozógépet iparosok, kereskedők és ügyvédek, pénzületetek, egyletek, hivatalok, községek részére legolcsóbban készít; az „Első Rugyantabélyegző-gyár” Czeglédén, 100 drb. pergamentévegyet, kap. felsz. szerinti betölt. Utagok és helyi képviselők magas jutalék mellett felvét. nek. Tessék árjegyzéket kérni.

pisztolyokkal és mordélyokkal. Mikor már a kecskék is elfognak ebben az országban, akkor a komitácsi megkezdik működésüket, betörnek a jámbor törökre, elragadják tehenét, kecskéjét, pénzecskéjét, — ha aztán a török, javai védelmében, a komitácisikat amugy törökösen ellátja: megszületik a mohamedánok féktelen vérengzésének veszkialtása az európai sajtóban és a balkán felszigeti elnyomott keresztények kinszenvedésének panasza betölti a világot. Gondoskodik erről az orosz is és pénzele ez alarni hírekért az európai nagy sajtót — de mi magyarok gondolkozunk a törökökről emberségesebben. Elvégre nincs mit tagadnunk, hogy ez a lehangyatlott vitéz nemzet valami 300 eszlenideig uralkodott mirajtuk. És ha a független magyarnak minden rabiga fáj, ellehel képzelnünk, hogy a török uralom sem volt neki kedves! De bizonyos dolog, hogy a mások véleményét, hitét, szokását és nyelvét tisztelő ur nem adódott, mint a török. Meg vagy on irva ami okirattárunkban, inekkora nagy szabadelvűséggel viseltetett a török a meghódított magyarok hite, nyelve és szokása iránt. Hiszen éppen ez a, mondjuk nemhánomsága hozza magával, hogy vitézi felleinek semmi maradandó eredménye nincs: Nem tud pacifikálni. Ha tudott volna, ezek az inci-finci népecskék, akik rávetették most magukat, régen a Szalem Alejkumot viszonoznánk. Lett volna csak a török, olyan mint

régen a római, vagy mint jelenleg az angol hogy vas erélytel írja a nemzeti bajtásokat, ott, ahol a lábát megvetette, — egys ges, hogy világhódító nemzet maradt volna a török.

Ha pedig ezt így elhisszük, — micsoda értelme van az európai sajtót betöltő sársának a mohamedánok keresztény üldözéseiről? Nincs annak semmi alapja. A török nem a jámbor keresztényt agyabugyálja el, vagy szükség szerint lövi hasba, hanem a tolvajt, aki minden ok nélkül ráront és javait rabolja. Egész bizonyosok lehetünk abban, hogy a komitácsi handák állandó b-törései nem az elfojtott imádság bosszuálás volt, hanem közönséges betöréses lopásé.

És mégis Petár király Ferdinánd czár, Nikita mester és a kis görögység György névre hallgató ura hadi kiáltványában a szent háborút proklamálja. Az üldözött Keresztény testvérekért megy a játék és ami a törökök égő gyűlölettel töltheti el, aljas ellenségei iránt, az az, hogy hazug jelszavakkal bontuak zászlót és megtévesztik Európát. Mert hát ez a flegmatikusnak vélt faj érzelmi szalakon alakítja lelkivilágát. Azhiszi a jámbor, hogy az európai közvélemény segít vagy árthat nekik. Semmit sem segít, semmit sem árthat. Itt begombolkozott üzleti felek vannak és a boltosok nagyok és kicsik. Nagy az angol, az orosz, ezek a nagy alkuszok ezek rángatják odalent a hadviselő feleket.

(Folytatása következik.)

Szerkesztésért felelős a kiadó.

Szerkesztő üzenet.

Ka. Nagyon köszönjük mindkét munkáját. — Sok üdvözlét.

B. F. Verseit köszönjük. A jövő számban hozzuk.

M. P. Vászorra vagy selyemre higfestéssel úgy kell festeni, hogy a vásznat vagy a selymet be kell vonni epével, hogy a festék szét ne folyjon. Benczúr a vásznát nem vonja be epével, mégis remekül fest.

Csuri. Ez valami cigány név lehet.

W. A. Sorsa kétségtelenül meghatározható, de még inkább a róla írt r. vers következtében. Versében a költői hiába keressük. Azt a szerelmezt azonban, aki „liike”-ért eseng, megtaláljuk. Dehát ez nem elég az üdvösségre.

Különféle

cigaretta-hüvelyek

nicotinfogóval

Glattstein Adolf papírruházában kaphatók Szécsényben.

Glattstein A. papirkereskedésében az alábbi napilapok kaphatók :

Reggel 8 órakor

Esti Ujság, — A Nap, Magyarország.

Délután 3 órakor

Az Ujság, Pesti Hírlap, Budapesti Hírlap, Pesti Napló, A Polgár, Egyetértés.

Este 8 órakor

Az Est.

Előfizetések : fővárosi lapokra elfogadtatnak.

Hirdetések jutányos áron közöltetnek e hírlapban.

Értesítés !

Van szerencsém t. értesíteni Szécsény és vidéke gazdaközönségét, hogy

Szécsényben, a Tugár-város részen ujonnan épült sajtgyáramban

kisebb-nagyobb mennyiségű tej a legmagasabb napi áron mindenkor megvételik.

Tisztelettel

Strausz Antal,
sajtgyár-tulajdonos.

Élővirágok, szép munkáért

többszörösen kiemeltve.

ULIP ISTVÁN

élővirág terme

LOSONCZ, Rákóczi-út. Telefon 123.

Megrendelések: élővirágokban Glattstein Adolfnál, Szécsényben 24 órán belül szállítanak.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája, könyv- és papirkereskedése.

. M. kir. dohány- és szivararuda.

RÁKÓCZI-ÚT 565. SZÁM.

SZÉCSÉNY.

RÁKÓCZI-ÚT 565. SZÁM.

Készít minden a könyvnyomdászati szakmába vágó munkákat modern- és szakszerű kivitelben, jutányos áruk mellett.

Feltűnő ujdonság! képeslevelező-lapokból és levél-papirokból. Üzleti könyvek- és irodai cikkekben nagyválaszték.